

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zmislu §. 17. društvenih pravil sklicuje se

OBČNI ZBOR
delniškega društva
„NARODNE TISKARNE“
na dan 24. maja 1891. leta
ob 11. uri dopoldne
v prostorih „Narodne Tiskarne“.

Dnevni red:

1. Poročilo predsednikovo.
2. Bilanca „Narodne Tiskarne“ za l. 1890.
3. Nasvet upravnega odbora o izplačanju dividend.
4. Posamezni nasveti.

OPOMBA. §. 16. Kdor v občnem zboru hoče glasovati, mora svojo delnico vsaj pet dni pred občnim zborom v društveno blagajnico uložiti.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

V Ljubljani 12. maja.

Obrnemo li pogled od naše zbornice poslancev, kjer se je sedaj ulegla tako gosta „Hlumska megla“, da se razven grofa Taaffea porvedu in zadovoljno smehljajočega se obraza prav nič ne vidi preko državnih mej, bi skoro mislili, da je našega ministerskega predsednika slavnoznan „spravljivost“ že utrla si pot križem svet in se razširila kakor zla epidemija.

Ko je pred nekoliko dnevi turška vlada delala ovire ruskemu parniku „Nižnij Novgorod“, malo pozneje pa parniku „Kostroma“ in jima skušala zabraniti prehod skozi Bospor in Dardanele, so židovski listi zagnali pravi huronski krik in z znano svojo semitsko domišljijo iskali nagibov temu koraku. Pisali so že, kako so se razmere mej Porto in rusko vlado ohladile in da utegne preporno uprašanje glede

morskih ožin ta pot imeti resnih posledic, kajti „severni medved“ išče spora, vedno pohlepneje steza svoje lape po zlatem Carigradu in bi baš sedaj rad raztrgal pogodbo o morskih ožinah.

Domišljija židovskih časnikov imela je le malo dnij prosto polje, kajti kmalu došla je brzjavka, da je vsa stvar gladko uravnana. Ruski poslanik Nelidov bil je spravljiv in koncilianten, kakor da je par let h grofu Taaffeu v šolo hodil. Zahteval ni družega, nego da se po pogodbe jasnih besedah dopušča ruskim trgovinskim ladijam pod rusko trgovinsko zastavo svobodna plovba skozi Bospor in Dardanele, ne da bi jih nadzirali in preiskavali. Ladije prostovoljnega parobrodskega društva imajo sicer res namen, da se v vojni uporabljajo za prevažanje vojakov, a sedaj, ko je mir, so to trgovinske ladije in imajo kot take svobodno plovbo skozi ožine.

Tej jasni zahtevi nasproti spoznali so Turki svojo zmoto in parobrodu „Kostromi“, katerega so skoro jeden dan zadržavali, dovolili dve sto funtov šterlingov odškodnine, šli pa še dalje: dovolili so namreč, da sme Rusija na svojih trgovinskih ladijah voziti tudi vojake, orožje in strelivo, ako to poprej naznani in izposluje od sultana „irade“ za svobodno plovbo skozi ožine. Očividno se je „spravljivost“ poprijela tudi Turkov in pogodba o morskih ožinah dobila je znatno luknjo. Rusija sme biti zadovoljna. Turčija mora biti, ž njo vred pa evropsko časopisje, katero se v očigled završenim činom navadno preponižno klanja in se samo čudi svoji prejšnji domišljiji in velikemu strahu pred pretečo vojno.

Veliko gradiva dobili so časniki v zadevi ruskega 3% posojila v znesku 500 milijonov frankov. Stvar ta še ni popolnoma jasna. Na jedni strani se trdi, da se je posojilo razbilo, ker je Rotšild po že skleneni pogodbi zahteval še nekoliko olajšav za svoje židovske brate v Rusiji, v kar pa Višnegradski oziroma ruska vlada ni hotela dovoliti. Ta verzija ni povsem verjetna. Rotšild si pri raznih posojilih sicer „za dobroto“ res rad še posebej kaj izgovori, na pr. baronstvo, pristop na dvor, ta ali oni red,

a to bi bilo pa celo za žida preveč arogantno, ko bi se hotel umešavati v notranje zadeve toli mogočne države, kakor je Rusija, to tem bolj, ko še ni dolgo temu, da je Londonski župan s pristaši svojimi v isti zadevi stekel si tako sijajen „fiasco.“

Zatorej je verjetneje, kar se zatrjuje z druge strani, da finančni položaj Francoske in Angleške priporoča opreznost in da se je radi tega posojilo razbilo. Katero mnenje je pravo, o tem bi bilo nepločno dalje razmišljati, glavna stvar je, kakšne utegnejo biti ponesrečenega posojila posledice in kolik je tega dogodka efekt.

Kolikor se dá posneti in mej vrstami čitati, ostala je Rusija v očigled dozdevnemu temu neuspehu jako hladnokrvna in njena glasila s številkami dokazujejo, da ima Rusija v Parizu, Londonu, Amsterdamu in Berlinu naloženih 358 milijonov rubljev zlata, da torej lahko takoj plača odpovedana stara posojila in jej ostane še vedno nad sto milijonov rubljev zlata na poljubno razpolaganje.

Tem neovrgljivim številkam nasproti postali so listi jako malobesedni, ker jasno vidijo, da se je Rusija za ta slučaj že dolgo pripravljala, da je Višnegradski baš v ta namen kopičil tolike množine zlata, da sedaj upliva na vse zapadne borze in da lahko pogreša „evropsko pijavko“ (Rotšilda), ker se je tudi v gmotnem oziru postavila na svoje noge.

Pomenljiv je v tem oziru članek v „Hamburger Börsenhalle“, v katerem se priporoča, da mora Evropa stopiti v popolno nasprotstvo proti Rusiji, kateri se z nemškim sodelovanjem sploh niti novčič posoditi ne sme, ker Rusija zatira Nemce, Poljake in žide tako kruto in brezozirno, da se človek spomina na zlodejstva grozne inkvizicije, ker država z barbarsko notranjo in na dveh očesih slonečo vnanjo politiko ne daje nobenega jamstva za trajni finančni red.

Smešno je, da se čita v nemškem listu pritožba o zatiranju Poljakov v Rusiji, ko vender Poljaki na Poznanjskem ne leže na rožicah in jako poželjivo gledajo v cvetečo Kongresovko; isto tako čudno je jadikovanje, da se je kacim 50.000 židom dal „consilium abeundi“ iz Moskve, ko se vender

LISTEK.

Karica.

Slika iz ameriškega življenja. Po Bret Harte-u J. C.

(Dalje.)

V njenem naglasu, v hipnem in silnem približanju očij bilo je, ne vem kaj, kar je streznilo polkovnika. Njegove obokane prsi vzdigale so se zdaj pa zdaj. — „Razložim Vam vse,“ jecal je prosečim pogledom, „in Vi me bodete umeli. Ta čin, kakor razžaljiv se Vam vidi prvi hip, potreben je za najino srečo. Previdnost božja Vas oslobodi otroka in njega oslobodi Vas . . . ali ni to jasno? . . . oslobodi vaju obe. Po smrti Tretherika zamrla so vsa prava, katera ste imeli po njem na otroka z očetom. Zakon hoče to. Čegavo je dete? Tretherikovo. No, dobro! Tretherik je mrtev . . . Otrok ne more biti mrtvečev. Ali je Vaš? Ne. Čegav je potem? Njegove matere, pri moji veri? Razumete li?“

— „Kje je Karica?“ deje g. Starbottle zelo blede in z glasom zamolklim.

— „Hočem Vam razložiti postavo; pravnik sem in ameriški državljani, moja dolžnost kot ameriškega državljanu in poznatelj postav je vrniti

otroka užaljenej materi, naj velja, kar hoče, . . . naj velja kar hoče . . .“

„Kje je ona?“ ponovila je g. Starbottle, svoje začudene oči vedno uprte v polkovnikove.

— „Pri njenej materi, odpotovala proti vzhodu z včerajšnjim brodom, odnešena po blagodejnih vetrovih k svojej zapuščenjej materi. Tam je!“

Gospa Starbottle se ni gauila. Polkovnik, naslonjen na stol, drznil se je gledati jo z uradniško strogostjo ne brez nekake viteške dvorljivosti. — „Vaša čutila, gospa, delajo čast Vašemu spolu, pa premislite položaj, računajte s čutili matere, z mojimi . . .“ — Polkovnik je prenehal in raztegnivši ruto, dejal jo je hladno na svoje prsi smehljaje se, kakor kavalir stare dobe, nad poprsnico obrobljeno z zobci. — „Čemu bi senca motila harmonijo dveh src, ki bijeta skupno? Lep otrok je bil, dober otrok, priznavam, ali otrok druge vender-le. On je šel, Klara, ali ostalo Vam je še toliko stvari! Premislite, draga duša, da mene imate vedno!“

Gospa Starbottle je odskočila in, dvignivša se v vsej svoji velikosti, zaupila je: — „Vas!“ — zapila je iz celih prsij, da so se potresle šipe, — „Vas, katerega sem vzela, da moja dušica ne zamre gladu, Vas, psa, katerega sem zaničevala sama, vzela sem, da se znehim družih! . . . Vas! . . .“ — Dušilo jo je. Planila je v sobo, katera je bila preje

Karičina in od tu v svojo lastno izbo, kmalu prikazala se je zopet ravna kot sveča, preteča, razžarjenima licema, obrvi bile so sklenjene, stisnene ustni. Zdela se je polkovniku, da je glava njena ploščata kakor kačina.

— „Poslušajte!“ dejala je s trdim glasom, slušajte me! Če me hočete videti še kedaj, poiščite preje otroka. Če se Vi nadejete, kedaj govoriti me, ganiti me, privedite mi jo tu sem, kajti, kamor pojde ona, pojdem jaz . . . Išcite me vedno pri njej!“

Potem odide memo njega, vrne se v svojo sobo z licem izraznim, do cela ženskim, kakor da bi jo vlekla sè silo proč nevidezna vez in zaklenena vrata. — Akopram polkovnik ni bil bojazljivec, imel je vender vražen strah pred razsrjenimi ženskami. Umaknil se je, ko je mabala njena obleka poleg njega, izgubil skoro ravnotežje, katero je običajno kazal in se vlegel na zofo. Tam ostal je kakor uničen, mrmrajoč od časa do časa nerazumne ugovore, pomešane s kletvami, dokler ni slednjič do dobra zaspal, uničen po svojem ganotji in uspavaječem učinku opojnih pijač.

Mej tem pospravljala je g. Starbottle v naglici svoje stvari in urejala kovčge, kakor v Fiddletownu. Morebiti se je spomnila onega dne, kajti pri večkratnem poravnanji prenehala je, da je podprla

na Francoskem, Angleškem in celo v blaženi Nemčiji delajo resni koraki, kako zavezati naval tega židovskega zla. Rusi so se jih naveličali in odpravili vse one, ki neso ruski državljanji. S tem otresli so se jako nevarnega življa, mej katerim so imeli nihilisti svoj najizdatnejši nabor.

Glede zatiranja baltskih Nemcev je vesoljnemu svetu znano, da je bil skrajni čas, da so se oholim baltskim plemičem skrčile srednjeveške predpravice in pristrigle peroti, in da je vsled tega ogromna večina prebivalstva v pribaltijskih provincijah postala ravnopravna. Da se notranja politika Rusije vidi nemškemu časnika barbarska, je povsem naravno, kakor tudi da mu ne ugaja vnanja, na dveh očesih sloneča politika. Velika severna država se je v par letih v notranji in vnanji politiki postavila na svoje noge in oprostila se vsake zavisnosti.

Ta politika svobodne roke in sedaj še finančna samozavest, to sta činitelja, ki vzbujata zavist in zlo voljo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. maja.

iz državnega zbora.

Predsedstvo poslaniške zbornice izvršilo je svoj nalog, ki ga je dobilo v zadnji seji ter je doktor Smolka v včerani seji poročal, da je v nedeljo cesar z zadovoljstvom vsprejel izjavo lojalitete zbornice ter izrazil svoje posebno veselje, da je bil sklep tako jednoglasen ter da se izjava popolnoma strinja z njegovimi intencijami. Izrekel je cesar nadalje, da bode zbornica zdaj koj lahko pričela s plodonosnim delovanjem na gospodarskem polju. Sicer pa včeranja seja poslaniške zbornice ni podala nič posebno zanimivega. Dolga vrsta predlogov rešila se je v prvem čitanju in potem seja zaključila.

Po brez-adresni debati.

Zanimivo je primerjati razne časopise, kako se izražajo po nepričakovani rešitvi, katero je našlo adresno vprašanje. Ni je stranke, katera bi ne bila v prvi vrsti poražena, razume se, da se to spreminja vedno po stališčih, katero zavzema dotični list, ki piše o tej zadevi. Poljski listi n. pr. pravijo, da samo poljski klub se je nepoškodovan izvelel iz afere. Porazena je pa vlada, ki ni mogla pridobiti si večine, poražena je levica in tudi Hohenwartov klub. Staročeski listi zopet očitajo Mladočehom, da so oni v prvi vrsti zakrivili tak izid, ker vlada ni marala večine, v kateri bi bili oni. Ugled češkega naroda, da je globoko padel in opravičena je bojazen, da se bode vlada vedno bolj približala levici. Najbolj zadovoljni z nepričakovanim izidom so še levičarski listi in imajo tudi uzrok k temu, ker se je faktično žrtvoval Belinskega načrt, da bi poraz Nemcev ne bil tako očiten, kajti, da mora propasti njih adresni načrt, to je bilo jasno. Nek šlezjski list trdi, da grof Taaffe osebno je bil pripravljen, da bi pridobil za adresno Mladočehu in antisemite, da pa se to ni odobrilo na merodajnem mestu. Po tem poročilu ni bil torej ministerski predsednik sam, ki je Nemce varoval poraza. — „Montagsrevue“ pravi, da je bila velika večina za adresno Bilinskega z dostavkom, kakor ga je priredil grof Hohenwart na mestu Šukljevega in Dipaulijevega. Ker bi se bila pa potem levica tirala v opozicijo, kar bi nasprotovalo programu vlade, predlagal je Taaffe znano rešitev iz zadrege.

goreče lice na svojo roko, kakor da bi jo vnovič iznenadila prikazen Karice, kakor da bi jo slišala sešljati se enkrat: — „Ali je mama?“ — Pa edino misel na to tako ljubo ime spekla jo je živo in debela solza porosila jej je trepalnice. Dogodilo se je, da je premetaje v svojih predalih našla črevljiček podoben sandalom, kateremu je Karica strgala zaponko. Močno je zakričala, ko ga je spoznala, pritisnila ga k prsim, strastno ga objela, zibala ga na desno in levo z ganotjem materinim, ženskam lastnim. Približa se oknu, da bi bolje videla to malo, ubožno relikvijo skozi solze svoje, katere so jej tedaj lile kakor obilen dež. Nakrat posilil jo je močen kašelj, katerega je zastoj skušala zadušiti v svojej ruti. Obšla jo je velika slabost. Okno, kamor se je naslonila, zdelo se jej je, da se ruši in podmaja pod nogami; omahujé pride do postelje in tam se zgrudi, sandalo in ruto tiščeč na mrzlične ustni. Strašno je bila bleda, oči temno obrobljene. Na ruti bila je kaplja krvi in druga na tepihu iz belega muselina. Pripihal je veter, stresal zavese in fantastično majal preproge, potem se je dvignila megla na strehe, zavijóča vsa bitja v neko polutemo, v brezmejno tišino. Ležala je še vedno nepremično, navzlic vsemu krasna nova poročenka, na onem konci zaprtih dveri pa je smrčal na svojem nepričakovnem ležišču nje soprog v miru. (Dalje prih.)

Deželna razstava v Pragi.

Dne 15. t. m. odprla se bode velika deželna razstava v Pragi na slovesen način. Že 14. pridejo v Prago ministri baron Pražak, baron Gautsch, markiz Bacquehem in vitez Zaleski. Državni zbor bode pretrgal svoje zborovanje, da se češki poslanci v prvi vrsti in ž njimi ostali, katere bi zanimala razstava, mogó udeležiti slovesnega otvorjenja.

Vnanje države.

Rusija in evropski mir.

Ob priliki ruskih velikonočnih praznikov konstatovale so „Peterburški Vedomosti“, da Rusija že najjatkraj pod vlado sedanjega cesarja praznuje te praznike v polnem miru z vsemi evropskimi državami. Ker se vse te države pečajo le z notranjimi svojimi zadevami, tudi za bližnjo bodočnost ne preti nič miroljubivosti njihovi. Jedina črna pika na političkem obzorju je in ostane Bolgarija — a Rusija ne bode spravila tega vprašanja na dnevni red, naj se godi v kneževini kar koli hoče.

Židovsko vprašanje v Rusiji.

Samo v Moskvi je okolu 50.000 židov, katere bi iztirali, ako se strogo izvedejo nove odredbe. Brezozirna izvršitev teh odredb kaže se skoro nemogoča. Ker je s tem v zvezi odpoved, katero je dala Rothschildova finančna skupina, je zanimivo, kako se izražata dva ruska lista „Novoje Vremja“ in „Grazhdanin“ o tem vprašanju. Oba pravita, da odpoved Rothschildova pri obstoječih finančnih razmerah nema za Rusijo nič vznemirjajočega, ker vsak korak, ki je sovražen ruskim financam, zadeva tudi druge borze. O Višnegradskem pravi „Novoje Vremja“, da je on zavrnul zahtevo Rothschildovo, da se store koncesije ruskim židom. Druga poročila pa trdijo, da je Višnegradski za take koncesije, o katerih pa car neče ničesar vedeti, posebno, ker se je veliki knez Sergej izrazil, da neče imeti ničesar opraviti z židovskim vprašanjem v Moskvi ter da ne bode nastopil svojega mesta kot generalni guverner poprej, nego bode definitivno rešeno židovsko vprašanje. „Novoje Vremja“ dostavlja, da Višnegradski, ki razpolaga s 338 milijoni v zlatu v Peterburgu in pri inozemskih bankah, lahko brez skrbi pričakuje razvoj stvari. — Tudi nemški in francoski listi pečajo se mnogo z ruskih židov preganjanjem, seveda vsak s svojega posebnega stališča.

Italijanska zbornica

tudi pri drugem glasovanju o Cavalottijevi resoluciji, ki smo jo omenili včeraj, ni bila sklepčna. Potrebno število poslancev ni bilo navzoče in se je seja morala zopet skleniti. Za vlado glasovalo je 143 poslancev, proti pa 47.

Preganjanje židov na Krfu.

Po poročilih z otoka Krfa je položaj tam prav opasen. Židovski del mesta je popolnoma obkoljen in je nastala lakota. Že tri dni ni niti mogoče mrtvih pokopovati. Da se to godi prav pod nosom evropskih držav, ne zdi se nekaterim prav nič čudno, ki sicer vedo toliko grozovitega pripovedovati o preganjanju židov v Rusiji. Pač bi bilo res dobro, če bi vsakdo najpreje pometel pred svojim pragom in še le potem gledal, kaj se godi drugod.

Boulanger v Belgiji.

Poslednji čas začeli so francoski listi zopet več govoriti o že pozabljenem generalu. Večina se sicer norčuje in ne veruje, da bi se povrnil. Francoska bi takoj zahtevala od Belgije, da ga izroči, ako bi začel iz Belgije tirati proti Francoski kako vznemirjajočo politiko.

Danci in Nemci.

Danci v severnem Šlezviku organizujejo se zopet za boj proti Nemcem. Zbirajo večje kapitalije, da se mogó upreti ponemčevanju severne marke ter pospeševati naseljevanje danskih posestnikov. Nemški listi pozivljejo Nemce, naj bodo oprezní.

Financijske zadrege v Portugalu.

Banka portugalska dobila je s kraljevskim dekretom dovoljenje, da tri mesece sme plačevati namesto zlata v srebru. Zlata valuta uvedena je v Portugalu že od l. 1854. Kredit kraljevstva je popolnoma podkopan in je bila vlada primorana pomagati si na ta način.

Dopolnilne volitve na Angleškem.

Pri poslednjih dopolnilnih volitvah za angleški parlament zmagali so v večjih krajih Gladstonovci nad konservativnimi kandidati, ki so prejšnja leta dobivali precej velike večine. Glede na te uspehe liberalcev bodejo bržkone kmalu utihnili glasovi o bližnjem razpustu parlamenta, katerega je namestila konservativna stranka za bodočo jesen.

Dopisi.

iz Ljubljane 10. maja. (Mestno gospodarstvo v preteklih devetih letih.) Ker je pri zadnjih volitvah za mestni zbor klerikalna stranka pri onih volilcih, pri katerih ni mogla prodreti z nesramno lažjo, da je vera v nevarnosti, posluževala se družih sredstev ter v jedno mer pridigovala, da je mestno gospodarstvo slabo, da se je že toliko dolga napravilo, da bi ga ne mogli po-

plačati, ako bi tudi vso Ljubljano prodali in da bo prišla mestna občina na kant, ako še naprej ostane na krmitu liberalna slovenska stranka, hočemo si vender malo ogledati to „slabo gospodarstvo“. Številke naj govore.

Ko je leta 1882. prišla narodna stranka v mestni zastop ter prevzela zapuščino poprej na magistratu gospodujoče nemške stranke, imela je mestna blagajnica v gotovini 6.985 gld., v vrednostnih papirjih pa 1.500 gld., dolga pa je imela 88.418 gld.

Preden tem številkam nasproti postavimo stanje konci l. 1890., hočemo navesti nove gradnje in večje naprave, katere je izvršila mestna občina v preteklih devetih letih in katere spadajo mej izredne potrebščine.

Izvršilo in napravilo se je: Kanal za Frančiškansko cerkvijo, asfaltni tlak pri Slonu, Resljeva cesta, naprave za škofijo, obrežje pri Gradašici, ograja na sv. Petra nasipu, asfaltni tlak na Mestnem trgu, poprava mes. mostu, kanal v Kolodvorskih in Parnih ulicah, kanal na Poljanski cesti, upeljava plinove razsvetljave na sv. Petra cesti, nakup pnevmatičnega aparata, nabrežje ob desnem bregu Ljubljane, zgradba bolnice za silo, naprava pisarjev, tlak na Hradeckijevem mostu, trotoar na sv. Petra cesti, asfaltni tlak na Dunajski cesti, razširjenje Strelških ulic, zgradba nove šole v Poljskih ulicah, popraviljanje v magistr. registraturi, kanal od nove vojašnice do Ljubljane, nakup desinf. aparata, poprava Kolezije, zgradba rastlinjaka pod Tivoli, popraviljanje v magistratnem poslopju, kanal v Poljskih ulicah, razširjenje Travniških ulic, zgradba betonskih kanalov; vse te, kakor še nekatere manjše, tu ne navedene naprave stale so okroglo 240.000 gld. In kako je bilo stanje po teh ogromnih stroških? Mestna blagajnica je imela konci l. 1890. v gotovini 9.708 gld., v vrednostnih papirjih pa 25.855 gld. In koliko je bilo tistega ogromnega dolga, vsled katerega bi mestna občina imela priti na boben? Konci leta 1890. jo bilo dolga . . . 138.606 gld.

ker je pa od te svote odbiti dolg loterijskemu posojilu za zgradbo nove šole in za nakup Jalenovih hiš v znesku 56.188 „
ki se nima zmatrati kot dolg za pokritje tekočih stroškov, ampak kot investirana glavnica, ostane le še 82.418 gld. tedaj v primeri s pasivnim premoženjem konci leta 1881. za 6.000 gld. manj, dočim se je stanje v blagajnici konci l. 1890. v primeri z onim l. 1881. zboljšalo za 27.078 gld.

Oglejmo si še finančni uspeh l. 1890. Tekom l. 1890. nalagala je mestna blagajnica prebitke tekočih dohodkov v poštno in v mestno branilnico, v katerih je imela konci l. 1890. še 16.000 gld. v gotovini imela je 9.708 „
loterijskemu posojilu je pa plačala 35.000 „
torej znaša skupni uspeh leta 1890. 60.708 gld. Ako končno še dostavimo, da se je tekom l. 1890. premoženje mestne občine pomnožilo za 59.407 gld., pojasnili smo s številkami tisto slabo mestno gospodarstvo, s katerim je klerikalna stranka slepila volilce, in mislimo, da ni niti jednega razumnega prebivalca Ljubljanskega, ki bi se pri tacih razmerah z nami ne strinjal v želji, da bi še mnogo, mnogo let mestni občini Ljubljanski na čelu ostali taki gospodarji, kakor so bili doslej.

Z Dolenjskega 9. maja. [Izv. dop.] Danes dobil sem v roko dopis iz Radeč v Vaši sobotni številki in strinjal sem se z nepoznanim mi dopisnikom v tem, da njegov dopis ni vesel. Zato se pa samo v tem ž njim strinjam, v vsem drugem pa mu moram odločno oporekati, ker se mi dozdeva, da je dopisnik imel takrat črne naočnike, ko je dopis koval. Meni so kot bližnjemu sosedu Radeče precej dobro znane, tudi napadenega S., voditelja tamošnje šole dobro poznam, zato se usojam trditi, da je bil napad neumesten in krivičen. Gosp. S. je kot sadje-rejec na glasu in sam g. Lenček z Blance ga je pohvalil. Tudi naroden je in kolikor ga jaz poznam, je predbacivanje nemškutarije njemu nasproti neosnovano. Da zahaja tudi v nemškutarske kroge, je res, a to godi se zaradi tega, ker pridno godbo goji, a mej narodnimi krogi, katerih faktično ni, ni nikogar, ki bi se z godbo bavil. Da se pa z glasbo peča, to je pač le priporočilno in bi se ne smelo šteti v zlo. Toliko se mi je zdelo potrebno omeniti, ker ne morem trpeti, ako se komu krivica godi.

Domače stvari.

— („Nestrpljivost.“) Včerajšnji „Slovenec“ bil bi rad dovtipen in se pod navedenim naslovom zaradi trgovinske zbornice izvestij dela lepega. A to se mu ni posrečilo. Povedal je sicer, kdaj je rokopis prejel, zamolčal pa kdaj je krtačni odtisek oddal. Nam došel je ob 2/4 na 6. uro zvečer, bili smo torej popolnoma upravičeni biti nevoljni, zlasti ker nas nihče ni bil obvestil o „naročilu“, po katerem se je bilo klerikalnemu dnevniku ravnati. Ker tacega „naročila“ duhati ne moremo, pošljemo torej vso „nestrpljivost“ brez odloga nazaj.

— (Kiparska dela) pri novem deželnem gledališču je deželni odbor izročil našemu domačemu umetniku, izdelovalatelju Vodnikovega spomenika g. A. Ganglu, kateri se je po završenih študijah iz Italije, kjer se je mudil celo leto, vrnil v domovino. Gosp. Gangl bode izdelal veliko skupino nad srednjim pročeljem in dve podobi, stoječi ob straneh balkona, ki bodeti predstavljali dramatično in opero. Skupina in podobi bodo od belega kraškega kamna.

— (O izletu v Kamnik) poslalo nam je društvo „Slavec“ nastopni odgovor: Res je, da je plačujoči član poslal k podnačelniku svojega poverjenika, a to še le v sredo zvečer, kar je prepozno za naše delavske razmere, posebno ko se je že skoro 14 dni poprej govorilo, da pojde 30 do 40 Slavec tje, a odbor o tem ničesar vedel ni, kakor tudi poverjenik ni vedel povedati, kdo prireja izlet. Da odgovora ni dobil, je poverjenik sam zakrivil, saj se mu je naročilo, naj pride ponj. Tako osiguren pa plačujoči član tudi ni mogel biti glede sodelovanja, ker je razvidno iz tukajšnjih dnevnikov, da je bil izlet vsacemu drugače objavljen. „Slavec“ vedne rad sodeluje, ako mu razmere dopuščajo, samo da je vabljen in to pravočasno.

— (Otvoritev čitalnice v Brežicah.) Čitalnične slavnosti v nedeljo dne 10. t. m. udeležilo se je, čeravno je curkoma lilo, okolu 350 oseb, mej temi mnogobrojno število bratov Hrvatov z damami. Program vršil se je v obširni dvorani hotela Klembas. Poleg izborne vojaške godbe, čitalničnega zbora, izborna pevalo je kacic 30 članov Zagrebskega pevskega društva „Kolo“. Vseobčna naudušenost do ranega jutra nepopisna. Red izvrsten. Podrobnosti z došlimi telegrami prihodnjic.

— (Šeststoletnica na Trsatu) praznovala se je prav impozantno. Iz vseh krajev privreli so romarji navzlic slabemu vremenu. Iz bližnje Istre privažale so železnice in parobrodi ljudi, s Hrvatskega in iz Primorja bilo jih je obilo. Vlaki, katere je priredil podjetni naš g. Josip Pavlin, pripeljali so iz Kranjske in spodnjega Štajerja nad 3000 oseb. Navzlic veliki množici je bil povsod lep red. Govorili so, da so v veliki gnječi po noči nekatere ženske stlačili. Vreme bilo je v nedeljo ves dan deževno in neprijetno. Mej cerkvenimi obredi je posebno staroslovenska maša naredila globok utis na vse one, ki so jo čuli prvič, mej temi bilo je mnogo odličnih domoljubov iz vseh krajev.

— (Iz prisilne delavnice) odposlali so se tudi letos oddelki delat pri cestah in drugih zgradbah. Oddelek 32 prisiljenecv dela cesto iz Logatca v Rovte, 40 jih je na Savi na Gorenjskem pri kranjski obrtni družbi, 20 pa v Jaršah.

— (O roparskem umoru pri Pijavi Gorici) dobili smo od prijazne roke s Turjaka še nekatere podrobnosti. Zločin vršil se je v soboto okolu 3. ure popoldne. Neznanec zabodel je nesrečno žrtev s toliko silo v senec, da je nož pri ustih vun pogledal. Pri umorjenki našlo se je 12 gld. in čipke, torej jo menda zlodejec oropati ni hotel. Nekdo iz Pijave Gorice slišal je upitje, na to kmalu zagledal človeka, ki se je zopet vračal proti Ljubljani, od koder je bil prišel. V roki nesel je košarico, katero je bil vzel umorjeni ženski. Na Škofljici povpraševal je, po kateri cesti je ženska odšla.

— (Na Črnučah) bil je dne 8. maja voljen županom gosp. Janez Vilfan, svetovalci pa gg.: učitelj Josip Gregorin, Tomaž Kecelj in Matej Čibašek.

— (Glas iz Amerike.) Gosp. Jože Zalokar, ki je ostavil slovensko domovino in šel iskat sreče onkraj velike luže, poslal je prijatelju pismo, v katerem s sarkastičnim humorjem slika položaj slovenskih izseljencev. Pismo slove: Dragi mi prijatelj in drugi na okolu! Pogostokrat veni, pomenukujete se Vi o naši Ameriki. Blagovolite vspre-

jeti te-le vrstice in jih naznaniti vsem na okolu: „Čez 100 naših ljudij ima že danes te-le mastne službe: Po dnevu na hrbtu na solnci leže in travo grizejo, po noči pod smrekami zvezde štejejo. Popoldne si s tešč-slino trebuhe mažejo, južinajo mravlje, večerjajo po komarje. Davkov ni nič. Menažo „fašajo“ vsak zase. Vsako noč jim hodi trebuh pod hrbet vasovat. Vsak vse svoje seboj nosi. Hodijo kar po materinih podplatih. Obleko imajo na sapo . . .“

— (Iz Litije) se nam piše: Na praznik Kristusovega vnebohoda napravilo je naše pevsko društvo na pošti koncert. Vse točke izvršile so se povsem izvrstno. Čast in slava našim vrlim in požrtvovalnim pevcem, kajti pokazali so občinstvu, koliko se doseže z združenimi močmi, z marljivo pridnostjo in jekleno vtrajnostjo. Čveterospjev „V ljubem si ostala kraji“ peli so gg.: Coclign, Vidmar, Koprivec in Piščanec prav dobro. „Mornarja“ je naš vrli basist g. Črne Pavel moral na občno zahtevanje ponavljati. Istotako so občinstvu ugajale druge točke — sosebnost pa „Pobratimija“ in „Slovo“ z zborom in baritonom. Igralca na glasoviru gg.: Piščanec in Paskoti sta se vrlo obnesla. — Vsem pevcem pak zakličemo: „Slavam Vam — in v tem zmislu dalje naprej!“ — Nekaj tednov že imamo v nas tudi nemško gledališče, katero nekaternikom bolje ugaja, kakor slovenska pesen — če tudi se predstavlja na uedeljo: „Des Pfarrers Köchin“ — ali pa: „Ein Böhm in Amerika“ in obilica jednacih izvrstnih (?) proizvodov! No, dober tek za tako duševno hrano vsem obiskovalcem. — sc —

— (Slovenska čitalnica v Trstu.) V glavnem zboru dne 9. t. m. izvoljeni novi odbor ustanovil se je tako-le: Truden Anton, predsednik; dr. Mandič Fran, podpredsednik; Macher Ivan, tajnik; Mankoč Ivan, blagajnik. Odborniki: Abram Ivan, Ružič Ljudevit, dr. Truden Mihael, Vučkovič Gjuro, Žiberna Anton. Na predlog g. A. Trudna izvolil se je častnim članom gospod Mate Pollich vsled njegovih pre mnogih zaslug za društvo, kateremu je bil predsednik 9 let.

— (Banka „Slavija“) razpošilja ravnokar računski sklep za leto 1890. Iz obširnega poročila, kateremu so pridodajani jako pregledno sestavljeni računi, posnemamo sledeče številke: Koncem leta 1890 bilo je veljavnih: na življenje 31.133 zavarovalnih pogodb za kapital 21.759.439 gld., in na požar 186.464 zavarovalnih pogodb za kapital 193.793.247 gld. Zavarovalnice prejela je banka 1.691.894 gld. 70 kr. tedaj toliko, da se more vzporejati z vsako domačo, pa tudi inozemsko zavarovalnico. Kar se zlasti tiče vzajemnih zavarovalnic, naglasiti je, da je banka „Slavija“ v 22 letih prekosila vse sorodne jej zavode, dasi nekateri poslujejo že po petdeset let in še več. — Členom vzajemnih zavarovalnih društev izplačala je „Slavija“ vlani 1.008.291 gld. 76 kr. Fondi njeni znašajo okroglo šest milijonov goldinarjev. Čistega dobička ostalo je 109.641 gld. 36 kr., iz katerega se bode 14.867 gld. 83 kr. porabilo za to, da se plača onim členom življenjskega oddelka, ki že pet let plačujejo zavarovalnino, 10% dividende; ostanek pa pridodejal rezervnim fondom.

— Jako lepo skrbi banka „Slavija“ za svoje uradnike in zastopnike, ker jim je ustanovila posebni pokojninski zalogi, katerih prva ima že 186.430 gld. 55 kr., druga pa 101.662 gld. 90 kr., premoženja. — Za škode plačala je „Slavija“ v 22 letih svojega obstoja lepo svoto 18.245.999 gld. 82 kr. — To je v resnici uspešno poslovanje, na katerem je čestitati vestnej upravi. Gledé na te uspehe pa so po vsej pravici graje vredni oni rodoljubi, ki vsled kakoršnih koli predsodkov dajo prednost tujim, mnogokrat celo inozemskim zavodom pred domačo „Slavijo“. Da, da! Izraz „svoji k svojim!“ imamo radi na jeziku; v dejanstvenosti pa se navadno ne menimo zanj.

— (Tretja skupščina „Zaveze slovenskih učit. društev“ o binkoštih 1891 l. v Trstu.) A. Koncert dne 16. maja 1891. l. v prostorih pri Bergarji, Belvedere pod gradom. Začetek ob 8. uri. Vspored: 1. a) Titl: Uvodnica po slovenskih motivih, b) Eilenberg: Koncertna mazurka, svira vojaška godba. 2. a) Dr. G. Ipavic: Zavezna, unisono s spremljevanjem orkestra. b) A. Förster: „Naše goré“, mešani zbor. 3. a) Kremser: Biserji iz Lanerjevih valčkov, b) Bizet: Spomini na opero „Carmen“, svira vojaška godba. 4. a) Nedved: „Moj dom“, moški zbor. b) H. Volarič: „Pogovor

z domom“, mešani zbor. 5. Rosenkranz: „Moja Avstrija“, fantazija za rog s spremljevanjem orkestra. 6. A. Förster: „Pobratimija“, moški zbor. 7. a) Blaschke: Slovanska koračnica, svira vojaška godba. b) Gilett: „Loin du Ball“, medigra v kvartetu za godala. 8. a) Dr. G. Ipavic: „O moja Avstrija“, b) „Pozdrav“, mešana zbor. 9. Kahané: „Turška Podoknica“, svira vojaška godba. 10. a) D. Jenko: „Naprej“, moški zbor. b) J. Haydn: „Cesaraska pesem“, unisono s spremljevanjem orkestra. Vstopnina za neude: osoba plača 40 kr., obitelj 1 gold. B. Sv. maša v nedeljo, dne 17. maja 1891. l., ob 8. uri zjutraj v župni cerkvi sv. Antona nov. Pefa se bode A. Nedvedova maša „Slava Stvarniku“. C. Istega dne po sv. maši „Glavni zbor“ v prostorih pri Bergerju, Belvedere pod gradom. Vspored, kakor ga bodo določili delegatje. D. Ob 1 1/2 uri popoldne banket. E. Po banketu izlet v Miramare.

— (Vabilo.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico imela bode v Šmibelu v gostilni „pri Šercarju“ na binkoštni ponedeljek dne 18. maja 1891, ob 3. uri popoldne svoj letošnji občni zbor s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav načelnikov. 2. Petje. 3. Slavnostni govor. 4. Petje. 5. Poučni govor o živinoreji in poljedelstvu. 6. Volitev novega odbora in dveh zastopnikov za glavno skupščino. 7. Upisovanje novih udov. 8. Razni navsveti. Prosta zabava. Ustop k zborovanju in k prosti zabavi imajo le udje in tisti, ki hočejo pristopiti. Na to prevažno zborovanje vabi najljubnejše odbor.

— (Iz Trbovelj) se nam javlja, da so ondu iz vode potegnili utopljenca, kacic 35 let starega, srednje močne postave, črnih las. Oblečen bil je bolj gospodski v rujavi obleki. Kdo je neznanec in se je li sam umoril in zakaj, to so uprašanja, na katera še ne vemo odgovora.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 11. maja. Knez črnogorski semkaj došel.

Rim 11. maja. Crispi, ki je jako slab, odšel je zdraviti se v Napolj.

London 11. maja. Gladstona je včeraj groznica tresla in moral je v sobi ostati.

London 11. maja. Gladstonova bolezen, prehlajenje in lahka groznica, ni nevarna.

Charleroi 11. maja. Danes so fužinski delavci delo ustavili. Število delavcev, ki so v latvici okolu Charleroi delo ustavili, naraslo je na 34.000.

Dunaj 12. maja. Nadvojvodinji Mariji Valeriji predstavili so se danes veleposlaniki, poslaniki, njih soproge in ostalo diplomatsko osebje. Cesaričinja udovala Štefanija došla.

Praga 12. maja. Pri volitvi v okrajni zastop v Karlinu bilo izvoljenih sedem Staročehov in trije Mladočehi. Sedem mladočehskih kandidatov iz skupine kmetskih občin ostalo v manjšini.

Tokio 12. maja. Ruskega prestolonaslednika blizo Kyota nek Japonec z mečem ranil. Rana ni življenju nevarna.

Razne vesti.

* (Povodnji.) Iz Gradca se poroča, da je Mura vsled zadnjega deževja in tajanja snega močno narasla ter na večih krajih izstopila, preplavila okolico in prouzročila mnogo škode. — V Italiji narasle so reke in je posebno v okolici Pavije škode za več nego 100.000 frankov.

* (Razstava v Pragi.) Vesti, katere so raznesli nekateri Praški listi, da je vsled poškodovanj, katere je povzročil silni dež pretekli petek ves razstavni prostor opustošen, so pretirane. Pač je res, da je več poslopj nekoliko poškodovanih, pota razrita itd., a skrbel je akcijski komite, da popravi nemudoma vse te škode, tako da se bode razstava na vsak način odprla 15. t. m.

* (Pri poštnem kongresu na Dunaji.) ki se bode sešel, kakor smo že naznanili, dne 20. maja, bodo se predlagale nekatere važne spremembe, ki utegnejo zanimati občinstvo: kakor znižanje tarifov v raznih strokah poštnega prometa. Za navadna pisma se bode predlagalo zvišati težo pisma od 15 na 20 gramov. Za znamke uvedla se bode jednodna barva za vse države itd. Poročali bodemo o svojem času kaj o sklepih tega kongresa.

* (Smodnišnica v Bressoussu) razletela se je. — Jedna oseba je mrtva, štiri so na smrt ranjene. Sumi se, da so strajkujoči delavci zakrivilo to.

* (Velik požar.) V Londonu zgorela je velika pivovarna v Stooly-cesti popolnoma. Požar je nastal vsled eksplozije plina. Škode je nad 25.000 tuntov šterlingov.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—6)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gl.; 12 škatelj samo 2 gl. (81—59)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
2 gl. 30 kr.; za četrť leta 1 gl. 15 kr.

Tujci:

11. maja:

Pri **Maliči:** Grein, Schiman, pl. Alpi, Schenker, Ekstein, Mraulach, Ulrich, Noe, Reiner z Dunaja. — Knaus Angonas iz Trsta. — Geisl, Doljan iz Gradca. — Hogel iz Kočevja. — Lentsch iz Inomosta.

Pri **Slonu:** Bruner, Steiner, Baldauf, Penzel, Goldner, Baumgarten z Dunaja. — Kalmuš, dr. Benigher iz Trsta. — Hahn iz Maribora. — Rautnig, Schwarz iz Gradca. Dr. Semidinger iz Kamnika. — Lang iz Budimpešte. — Lapajne iz Idrije. — Deutsch iz Velike Kaniže. — Mally z družino iz Trziča.

Pri **avstrijskem cesarju:** Mejač iz Komenda. — Kavčič iz Preval.

Pri **bavarskem dvoru:** Maselj iz Trsta. — Korem s sestro iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

9. maja: Jera Skamovec, gostija, 52 let, Kravja dolina št. 11, Dementia senilis.

10. maja: Peter Stofanič, tkalec, 46 let, Ulice na grad št. 12, jetika.

V deželni bolnici:

8. maja: Ivan Korn, pivovar, 45 let, Brighthova bo lezen. — Franca Eržen, natararica, 24 let, Osteo myelitis.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. maja	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	734.2 mm. 733.7 mm. 734.6 mm.	9.6° C 21.2° C 14.8° C	brezv. sl. svz. sl. svz. sl. vzh.	megla obl. obl. d. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 15.2°, za 2.1° nad normalom.

Oznanilo.

Občina Št. Peter na Notranjskem dobila je dovoljenje, da priredi na leto

štiri semnje

in sicer:

- I. v dan 17. marca;
- II. v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu;
- III. v dan 9. avgusta;
- IV. v četrtek po Rožnovenčni nedelji.

(401—1)

Prvi semenj za živino in razno drugo blago bode letos

v ponedeljek po sv. Rešnjem telesu, dne 1. junija.

K obili udeležbi vabi občinsko oskrbnništvo,

Dunajska borza

dne 12. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gl.	91.95	91.75
Srebrna renta	91.85	91.75
Zlata renta	110.85	110.40
5% marona renta	102.—	102.10
Akcije narodne banke	999.—	1000.—
Kreditne akcije	300.50	297.50
London	118.80	118.60
Srebro	—	—
Napol.	9.34	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.54	5.55
Nemške marke	57.72 1/2	57.82 1/2

Najsrečnejšo zahvalo

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-cem, kateri so nam izkazali o smrti preljublje-nega očeta, oziroma tasta in starega očeta, gosp.

Aleksija Pavlin-a

posestnika in veletrčca

toliko ginjivega sočutja, posebno pa velečastni duhovščini, gospodom pevcem, vsem darovalcem vencev ter vsem, kateri so blagoizvolili udeležiti se pogreba.

Podbrezjem, dne 12. maja 1891.

(403)

Zalujoči ostali.

Častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem radi važnih uzrokov opustil

prodajalnico moke

na Starem trgu št. 11 ter se preselil na Dunajsko cesto št. 22

kjer bodem tudi zanaprej imel svoje trgovino. Častitemu p. n. občinstvu se najljudneje pri-poročam za mnogobrojni obisk. (402—1)

Anton Zorc

trgovec, Dunajska cesta št. 22.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“ po nizkej ceni.

Oddá se skupno ali posamezno

letovišče

obstoječe iz 6 sob, v lepem kraju na Gorenjskem, tik postajice „Žerovnica“.

(392—2)

Ivan Čop

v Mostah, pošta Lesce.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motilne pre-bavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gl. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198—18)

za bolni želodec!

Naznanilo.

P. t. občinstvu naznanjam, da sem otvoril

na Dunaji, l., Kohlmarkt št. 22

elektrotehničen zavod.

Vsprejemam vsa dela, spadajoča v to stroko, upeljavo električnega svetla, prenos električne sile in dr.

Cene računam najsolidnejše.

Vsa pojasnila dajem z največjo natančnostjo in hitrostjo.

J. ŠČUKA & Comp.

Tehniški izobraženi strokovnjaki iščejo se kot zastopniki za posamezne kronovine. (321—9)

!! Primerna darila za birmo !!

Ure

v veliki izbiri in po najnižjih cenah priporoča (396—2)

Slonove ulice **A. GEBBA** Slonove ulice.

Izborni proti boleznim želodca

Rogaška deželna kiselina

Štajerska Tempeljska in Styrijska slatina v posebno močnih steklenicah.

Napolnjeno v novič zgrajenem natakalnem preduhu, kamor se slatina naravnost izliva.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatecu in na Slatini in pri glavnih založnikih v Ljubljani: Mihaelu Kastnerju in Morica Wagnerja vdovi, kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in dro-guerijah, ki so na dobrem glasu. (387—1)

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzo-vozne parobrode Bremenske, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz Bremena v Ameriko vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice do Bremena. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—16)

Severonemški Lloyd